

управлява тръвнѣ, и питае (храни) зми́и вну-
трь въ пазва-та си (и́вдра-та).

497. Струвай добро злomu, зачто-то та-
ка ще го направишь да стане добръ.

498. Истинни-те богатства состоятся въ
добродѣтель-та, и не въ спечалваніе-то на мно-
го-то имоты, и благоразуміе-то нахождася въ
ума, а не въ години-те.

499. Единъ слуга привыкнать да чини
зло, не умира докль не покаже и господарю
своему неблагодарность.

500. Царіе-те са Царіе, зачто-то иматъ
подданицы-те си, и челоуѣци-те не могатъ
да живѣять благополучно безъ добръ царь.

501. Ты кой-то си на едно достойство,
зачто натоваряшь верху раменѣ-те на други-
го една работа, кой-то ся случава на тебѣ ?
и зачто клеветиши други-те за ради една ло-
шевина, кой-то си сотворилъ ты самъ ?

502. Всяко дѣло изыскува и една частна
удача (послѣдствіе).

503. Умножаватся богатства-та споредъ
мѣра-та, съ коя-то ся раздавалъ на бѣдны-те:

504. Весиа голѣмо-то почитаніе излага
челоуѣка многожды въ много заплитанія.

505. Благородный челоуѣкъ, хотя и да
бы былъ сиромасхъ, обаче не достигва уничи-